det, er jo en helt anden Sag. Jeg føler mig overbevist om, at ikke en eneste af os her har givet noget Løfte til det danske Vælgerfolk om, hvorledes vi ville bære os ad med at arbejde paa at naa det Maal, vi her alle gerne ville naa. Jeg er overbevist om, at ingen har bundet sig i saa Henseende, og det er da ogsaa ganske naturligt, thi den Situation, de Herrer skabte den 1ste April 1894, er virkelig af den Beskaffenhed, at den ikke er saa let at komme ud over. Det er ikke nær saa let, det erkende vi, at komme bort fra Fæstningen, som det er at tale om at komme bort fra den. — Men der er et Punkt, hvor jeg afviger fra mine ærede Meningsfæller i denne Sag. Jeg er bange for, at Sagen, tagen paa den Maade hvorpaa man vilde tage den ved at følge Flertallet, ikke bliver opretholdt, at denne Sag efterhaanden vil ligesom svinde noget hen, at der ligesom vil blive lagt et Slør over dette Spørgsmaal. Men dette Spørgsmaal maa paa den kraftigste Maade vedligeholdes Aar efter Aar. Fæstningen er tilvejebragt paa en saadan Maade, at intet saaledes har oprørt Sindene i det danske Vælgerfolk, og vi kunne og maa ikke komme bort fra dette Spørgsmaal, mener jeg, og fra denne Sags endelige Ordning, om der saa ogsaa skal gaa Aar efter Aar hen. Vi maa drage det frem paa ny Aar efter Aar og se at komme til en Afgørelse paa den Maade, vi anse for at være baade økonomisk og politisk rigtig og velsignelsesrig for vort Folk. Naar vi i denne Henseende stille os lidt forskelligt, naar f. Eks. jeg stemmer for det Underændringsforslag, som her er stillet, er det slet ikke min Mening, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 3dje Valgkreds (Bing) mente, at der skulde ligge i det, at vi derved absolut ville ud i Provisoriet paa ny, at vi ville stemme derfor for absolut at faa en Konflikt i Øjeblikket. Det er slet ikke Meningen. Hvad vi ville, er at faa dette Spørgsmaal taget op Aar efter Aar til alvorlig gennemgribende Forhandling mellem de forskellige Autoriteter, Folketing, Landsting og Regering. I en saadan Anskuelse er der dog vel ikke noget som helst, som vidner om, at vi ville bestræbe os for paa ny at komme ind i provisoriske Tilstande. Det er dog vel en Maade at behandle denne Sag paa, som er fuldstændig lovlig og loyal, og som slet ikke tilsigter sligt. Om det vil lykkes os at komme til Forstaaelse gennem et saadant Arbejde, er jo en helt anden Sag. Derimod mener jeg, at der er en Fare ved saaledes at glide — hvad jeg synes, man gør — noget let over dette Spørgsmaal, idet man derved let kommer til Aar for Aar at gaa længere og længere ned, saaledes at dette Spørgsmaal, som er et Hovedspørgsmaal, derved mere og mere kan forsvinde. Dette er min Opfattelse af denne Sag, og det er derfor, jeg stemmer for dette Forslag, altsaa ikke med den Motivering, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har givet, men for at Sagen skal holdes fremme. Og saa er der en Ting til. Jeg tror, at det gaar ærede Medlemmer her, som det gaar mig. Jeg staar højst uvidende over for dette store Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning. Jeg ved, at der er brugt en hel Masse Penge til den, jeg har set enkelte Volde der ude, jeg har set Grønsværet, jeg har ogsaa set Flaget vaje enkelte Steder der ude paa disse Volde, og jeg har set Kanalen, som gaar langs med dem. Men det er ogsaa det hele, jeg ved om den. Inden jeg altsaa kunde være med til at stemme for Bevillinger til den Sag, saa maatte jeg dog i det mindste, synes jeg, for mit eget Vedkommende kræve at faa den Sag lagt ordentlig frem og faa oplyst, hvad Maalet og Medet er med hele dette Arbejde, hvad det i det hele taget duer til, og om det svarer til den Bestemmelse, som man fra Begyndelsen af tilsigtede. Jeg synes, at i den Henseende maa vi alle være enige om, at vi have Krav paa fra Regeringens Side at faa Oplysninger vedrørende dette Spørgsmaal, som dog nogenlunde kunne tilfredsstille os, naar der er Tale om, at vi skulle tage Stilling over for denne Sag. Videre skal jeg ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, som her ligger til Forhandling. Det er altsaa blot dette, jeg vil pointere for mit eget Vedkommende, naar jeg altsaa stemmer principaliter for Ændringsforslaget under Nr. 165 og subsidiært for Ændringsforslaget under Nr. 164. Jeg vil have Bevillingen nedsat, men jeg vil altsaa ved min Stemmegivning for dette Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for